



## Klaar voor de start?

*Elke dag maak ik van alles mee. Zo leuk! Maar 's avonds vind ik het weleens moeilijk om in slaap te vallen. Op een avond zat ik op de rand van mijn bed te gapen toen Eekhoorn nog even langskwam.*

‘Ah, jij wilt net gaan slapen, zeker?’ vroeg Eekhoorn.

‘Nee, ik wil liever wakker blijven.’ Meteen moest ik nog een keer gapen, ik kon het niet helpen. Gapen is fijn.

‘Volgens mij ben je te moe om wakker te blijven, Uil.’

‘Maar als ik in slaap val, dan is de dag écht voorbij. En dat vind ik veel te jammer, want het was zo leuk vandaag.’

‘O ...’ Eekhoorn begon te glimlachen, ‘dan wordt het tijd om weer wat van je avonturen op te schrijven. Dan kun je ze altijd opnieuw horen.’

Dat vond ik zo'n goed idee dat ik per ongeluk zomaar in een heerlijke slaap viel.

Toen ik de volgende ochtend wakker werd, zat Eekhoorn al rechtop op een stoel. Hij had een potlood en een stapel papier klaargelegd. Gauw maakte ik thee voor ons allebei. Dat zouden we nodig hebben, want ik mocht vertellen over alle leuke, bijzondere dingen die ik heb meegemaakt. En dat is lekker veel! En Eekhoorn schrijft alles op.



‘Maar de grote vraag is:’ zei Eekhoorn, ‘wat is het eerste verhaal dat je gaat vertellen?’

‘Dat weet ik al precies!’ Ik was heel tevreden over mijn leuke plan. ‘Ik begin met een verhaal over jou, Eekhoorn.’

Eekhoorn keek heel blij, zette zijn potlood op het papier en stak het puntje van zijn tong uit zijn mond. ‘Wat spannend, Uil. Maar het loopt toch wel goed af, hè?’

‘Dat ga ik lekker niet verklappen.’ Ik zette onze theekopjes neer. ‘Daarvoor moet je het hele verhaal horen. En ook elk verhaal dat daarna komt.’

Eekhoorn had er zin in, zag ik. Net zoveel zin als ik.

‘Weet je nog ...’ begon ik.

Eekhoorn begon meteen te schrijven én hij zat driftig te knikken. Ja! Hij wist het nog!



## Een goed gelukt iets

*Eekhoorn had helemaal zelf een kast gemaakt. Zo knap! Toen die af was, waren er nog mooie stukken hout over. Ik wilde ook iets maken. Door de vormen van de stukken hout en de mooie knoesten erin wist ik al hoe ik wilde beginnen.*

Eekhoorn wilde me wel helpen. Dat is natuurlijk nóg leuker! Ik ging aan de slag met hamer en spijkers, met touw en takken. Ik boog, brak, knoopte, slingerde en timmerde. Het werd groter en groter en na lang werken was het af. Ik was er heel trots op; het was goed gelukt.

Eekhoorn bekeek het van alle kanten: ‘Mooi, Uil,’ zei hij, ‘dat is goed gelukt.’

Ik vloog bijna de lucht in van trots. Eekhoorn had het ook gezien! Nu wilde ik niets liever dan dat de andere dieren ook kwamen kijken. Dus ik ging meteen iedereen halen die ik vinden kon. Gelukkig lukte het om Pauw niet te vinden.

Met z’n allen keken we een tijdje naar wat ik gemaakt had. Niemand zei iets, maar iedereen knikte.

‘Het is goed gelukt,’ zei Gans uiteindelijk.

‘Ja, hè?’ riep ik blij. Ik wees nog even aan welke spijker erg moeilijk was geweest.

‘Maar ook die is gelukt,’ zei Das, ‘precies zo.’

We stonden erbij en keken ernaar en we hadden allemaal leuke gesprekjes over van alles.